

ven optaget i 6te Stykke af Lovforslaget § 2, og jeg antager, at det har været Meningen, at det skulde give akkurat de samme Resultater, som den gældende Lovs tilsvarende Forskrifter i § 7 have givet. Men jeg er ikke vis paa, at det vil blive Tilfældet. For det første er der en hel Del Ejendomme under 24,000 Kr.s Vurderingssum, der komme til at svare lidt mere Skat efter det foreliggende Lovforslag end efter den bestaaende Ejendomsskyldlov, og det kan godt tænkes, at der er nogle af disse, der kunne falde ind under Moderationsbeskatningen, som kun varer, indtil Ejendommen udstykkes, eller i det højeste til 1. Juli 1929. Det har vel i og for sig ikke saa meget at sige, at der er nogle flere Ejendomme, som paa Grund af denne Lovs Bestemmelser komme ind under denne Moderation af Skatten, men jeg tror, det er upraktisk, thi det er meget lidt, disse Ejendommers Ejere kunne spare i Skat derved, og jeg synes, det kan give Anledning til nogen Tvivl og Vanskelighed ved Lovens Anvendelse.

Men dertil kommer, at jeg ser ikke rettere, end at de Ejendomme, som i 1903 fik Moderation i Beskatningen, og som senere ere udstykkede og altsaa have mistet Skatteprivilegiet, kunne, som Bestemmelsen er affattet, komme ind under en ny Moderationsperiode. Den ærede Finansminister ryster paa Hovedet, det er muligt, at jeg ser fejl, men jeg kan i hvert Fald ikke forstaa det vedkommende Stykke i Lovforslaget anderledes. Men hvis det skulde blive den rette Forstaaelse af Loven, synes jeg, det vilde være urigtigt. Det heldigste vilde være, om dette Stykke var affattet saaledes, at de Ejendomme, der siden 1903 vare udstykkede, ikke skulde have nogen ny Moderationsperiode, og at denne Bestemmelse i det hele ikke skulde give Moderation til nogen Ejendom, som ikke havde det efter den gældende Lov.

Da jeg hører, at Sagen skal i Udvalg, vil jeg henstille, at de Bemærkninger, jeg her har gjort, blive overvejede. I øvrigt anbefaler jeg Sagen til velvillig og hurtig Behandling.

la Cour: Jeg kan i alt væsentligt slutte mig til, hvad det ærede 6te Medlem for 2den Kreds (Piper) og det ærede 2det Medlem for 7de Kreds (Rottbøll) have udtalt. Men jeg vil dog tillade mig at gøre et Par Bemærkninger til den højtærede Minister.

Den højtærede Minister talte om, at

Loven ikke maatte have nogen fiskal Betydning for Staten, altsaa det, der skulde tages bort fra de mindre Ejendomme, skulde lægges over paa de større. Den højtærede Minister forklarede ganske vist, at Forøgelsen af Skatten var uden Betydning. Men vi maa jo huske paa, at det vel kan være, at det er en Ubetydelighed for selve Ejendommen, men det kan godt betyde ikke saa ganske lidt for den virkelige Værdi af Ejendommen for den enkelte Ejer. Naar vi komme op til store Ejendomme, andrager dette Paalæg 13 pCt., og det er ikke nogen ringe Forøgelse af Byrderne paa en fast Ejendom. Dernæst maa man jo ikke alene tage Hensyn til den rent statslige Udgift, men det kommer ogsaa an paa at se Forholdet fra et kommunalt Standpunkt, lige saa meget som der drages fra paa den ene Side, maa jo i Form af Skat som større Skattebyrde lægges over paa de større Ejendomme. Vi vide jo, at den kommunale Ejendomsskyld skal rette sig efter Ejendomsskylden til Staten. Er der nu f. Eks. et Sogn, hvor der maa foretages en Masse Afdrag, og dette Sogn forud har bestemt, at der skal lignedes 15 pCt. af Skatten paa de faste Ejendomme, ville ubetinget de større Ejendomme i Sognet, de større Gaarde, Proprietærgaardene faa en forøget Skat. Medens nu den højtærede Minister siger, at i statslig Henseende har det ringe Betydning, hvad der bliver lagt paa, hvilket jeg ikke vil indrømme, har det en meget stor Betydning, naar man ser hen til det Paalæg, som vil ske i Kommunerne. Vi vide jo, at den kommunale Ejendomsskyld drejer sig om saadant noget som 5 pro mille, medens Ejendomsskylden til Staten er 1,1 pro mille. Den store Forandring, der vil ske for de større Ejendomme med Hensyn til Kommuneudgifter, vil foregaa saaledes, at der i to Retninger bliver paalagt de større Ejendomme en større Byrde for at lette de mindre Ejendomme.

Det var selvfølgelig et meget stort Arbejde, man fik, da man gik fra Hartkornsskatter og Bygningsafgift over til Ejendomsskyld, og det er jo faktisk, at Staten derved tabte ikke saa ganske lille en Indtægt. Den maatte gøre Indrømmelser, og Loven maatte søges tillempet, saaledes at Byrderne ikke kom til at hvile for tungt paa dem, som fik Paalæg. Det skete jo gennem de Fradragsregler, som der kan siges meget for og meget imod, jeg vil ingenlunde rose dem, jeg tror oven i Købet, at vi kunde trænge til at faa en lille Omordning deraf, men jeg tvivler om,